

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Fischlowitzówna Stefania

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Fischlowitzówna Stefania	
6. LICZBA STRON/KART: 18		7. LICZBA SKANÓW: 18
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

1

Świadczenie!

Podpisana, pełnomocna Stowarzyszenia Wydziału filozoficznego na Uniwersytecie Jagiellońskim
uprasza o dopuszczenie do egzaminów ścisłych i przedmiotów: historii sztuki jako przedmiotu
tu głównego i archeologii jako przedmiotu pobocznego, w celu uzyskania stopnia doktora
filozofii. Do podania całego niniejszego dokumentu:

- 1) metrykę rodzinną
- 2) świadectwo dojrzałości
- 3) absolutorium
- 4) curriculum vitae
- 5) rozprawy doktorskie.

Fotografic z pracy
mojej o diekrocie

J. F. Fischlowski

Stefanie Fischlowski

12/1 220 Metryka Świadectwo dojrzałości
Absolutorium odebranych oraz dyplom doktorski wraz z kopiami
za córki
Fischlowski

RECEIVED
JAN 18 1881
U. S. DEPT. OF AGRICULTURE
WASHINGTON

WASHINGTON, D. C. JAN 18 1881

My dear Sir,

I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst.

and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities.

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

Very truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

W Krakowie, dnia 13. stycznia 1920.-

JWPANOM PROFESOROWM
DROWI PAGACZEWSKIEGO

" MYCIELSKIEMU

przesyłam podanie p. Fischlowitzówny
o wydanie oceny na piśmie, czy na
podstawie załączonej rozprawy można
kandydatkę dopuścić do rygorozów.-

Dziekan Wydziału filozoficznego:

T. Lisko

Liczyk Mikołaj

Wydziału filozoficznego

Uniwersytetu Jagiellońskiego

do

Krakowie

*Stefania Fischlowitzówna, uchodząca studentką filo-
sofii w Krakowie*

uprządko p. dopuszczenie

jej do zdawania

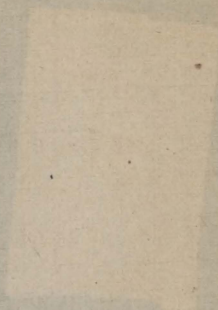
rygorozów

*Pomocja odbyła się dnia 19. marca 1921
Rektor: Prof. Dr. Ostreicher
Dziekan: " " Dr. Dzierżonowski
Przewodniczący: " " Mycielski*

Curriculum vitae

Wicj podpisane urodził się 13 października 1896 roku w Krakowie. Uczęszczał do szkoły ludowej im. Konarskiego w Krakowie potem wstąpił do I Gimnazjum żeńskiego w Krakowie. Po skończeniu tamtejszego egzaminu dojrzałości skutkiem ewakuacji miasta Krakowa uczęszczał do Wiednia i tutaj zapisał się na Wydział filozoficzny uniwersytetu na pierwsze semestr 1914/5 roku. Po powrocie do Krakowa uczęszczał przez pewien czas na Wydział filozoficzny uniwersytetu Jagiellońskiego i uzyskał absolutorium. —

Ocena

pracy p. Stefani Fischlowitzówny

p. t. „Z dziejów plastyki pomnikowej w Polsce w epoce
Odrodzenia?”

Badania naukowe nad plastyką monumentalną w Polsce drugiej połowy wieku XVI, specjalnie zaś nad rzeźbą późnego Odrodzenia w Krakowie, znawcy, którzy posiadają luki. Wyjątkowo takowe w takim wybitnej mierze - ze względu na wartość, a w niektórych przypadkach pierwotne wyniki niniejsza praca p. Fischlowitzówny, której tytuł brzmieć by powinien: „Grupa nagrobków krakowskich drugiej połowy XVI. s. o typie architektonicznym”. Rozprawa ta, ze względu na rezultaty, jakie przynosi, jest po prostu doskonała, co się, bardzo istotnie, metodą opracowania. Autorka oparła się w tej mierze zupełnie wyczerpująco całą bardzo słabą naukową literaturę polską do badanego przez siebie przedmiotu, unajawniła prace Włodarskiego i Pągowskiego, a także uwzględniła wy-
szerzywszy, o ile na to wojenne czasy pozwoliły, literaturę zagre-
niską, głównie niemiecką i francuską.

Punktem wyjścia i głównym tematem rozprawy jest nagrobek w Kaplicy S. Walentego Kościoła W. Panny Maryi w Kra-
kowie, Marcina Leszczyńskiego, kanclerza podskarbiego,
zmarłego 1593r. Z wyjątkiem pobieżnego ustępu w „Pamiętniku
Krakowa” pp. Kopery i Cerchów, zażytek ten dotąd nankowo
przez nikogo nie został dotknięty i autorka po raz pierwszy
opisuje go dokładnie, sumiennie analizuje i w wy-
różnieniu twych, bardzo subtelnie porównawczych docho-
do mierzawnych i zdaje się, że niebitych rezultatów. Archi-
tektura grobowca jest napprawdopodobnie dziełem anatomic-
kiego architekta krakowskiego późnego renesansu, Jana Jakub-
ła Stojńskiego, ucznia Antonio da Fiesole, zmarłego

dopiero w roku 1598, który w późnym już wieku mercednie
 dat projekt do tego wspomnianego pomnika, opartego o klasycyzm
 rory Andrzeja Sansovino + kościoła Santa Maria del popolo
 w Rzymie. Crest' crest' brzoza pomnika, postaci kaptelana,
 krępego w zbroi oraz figur allegorycznych jak i postaci dekoracy-
 cyjne wrażliwe bardzo charakterystyczne dekoracyjne ple-
 tynki, jest mercednie dziełem krakowskiego rzeźbiarza ze szko-
 ły Garbana - Jana Michałowskiego z Unieślowa. Przy tej spo-
 sobności autorka podaje całą szereg niezmierzonych archiwal-
 nych neregistrów, z archiwum miejskiego zaszerpnętych,
 dotyczących osoby Jana Michałowskiego i całej jego
 hiszki artystycznej rodziny. Dalszym rezultatem rozpra-
 wy jest całkiem przekonujące przypisanie Janowi
 samemu artyście wspomnianego, monumentalnego
 nagrobka, również z piaskowca i czerwonego marmuru
 biskupa Piotra Kostki w kościele Starym w Chetnie.
 Pomnik ten powstał po roku 1595. i jest zapewne osta-
 tniem, a najdoskonalszem dziełem otych dwóch suawo-
 nych artystów. Najwzrostającym utworem ich wspólna-
 ry, a tylko może z pomocą rzeźbiarza wykonanym,
 bo od dwóch poprzednich twórców Starożytny jest
 nagrobek Włocha Prospera Provana, świątyni wie-
 lkiego, zmarłego w 1584, w jednej z kaplic bocznych ko-
 ścioła Dominikanów w Krakowie. Pomnik ten, oraz
 z pomnikiem Lesnowolskiego, oraz pomnikiem biskupa
 Kostki w Chetnie stanowi osobną grupę polskich
 pomników późno-renaansowych o wyrazistym ty-
 pizmie, tak pod względem architektury, jak rzeźby.
 Autorka porusza przy tej sposobności wpływ pomni-
 ków Florentyńczyka Santi Gucciego, mianowicie nagrobków
 Zygmunta Augusta i Stefana Batoryego, a zarazem
 rozprawia o i nowe podaje przykłady do grupy
 nagrobków będących wyjątkiem utworem Jana

9
Lichadonore & Ungedore, grobowca biskupa Żelaznowskiego
i Saduskiego w Katedrze na Wawelu, w których zauważa-
ć można potężne, wspaniałe pierwiastki, w Parobranu
i dżurach, takie wyraźne architektoniczne i plasty-
czne elementy, czyste flamandzkie. Wreszcie otz-
ka w sprawie również olbrzymich rozmiarów nagrobka Jana
Szytha Jordana w Kościele S. Katarzyny w Krakowie
i otzka w zupełności ten zażytek, pod względem
ortyżycyjnym stały i bez znaczenia, i poprzednio
omówionych i ocenionych grup utworów rzeźbiar-
stwa.

Jedną również notatką zauważyć należy w sprawie
p. Fischlontzówny. Są to głównie przydatki, niepotrzebne
portamanta, wynikające z praca z całej konstrukcji
wprawy i rozumowania autorki, które w razie Przekształcenia
tej pracy, powinny być skondensowane i skrócone.
Wreszcie autorka pamięta w swej pracy - radkiem nie-
stymulacji - wreszcie strony historycznej osób, których
nagrobki omawia. I tak n.p. w wielkim Kartum
herbowym Lesnowolskiego, podzielnym na cztery
części nie rozstrzyga zupełnie żadnego z inwencji-
nych tam herbów, a z tej części analizy grobowca
nie wnioskujemy o to nawet, że herbem Lesnowolskiego
był herb Rost II, który zaś inne herby w wielkim
Kartum, zapewne są z kartelami, tarczami i kufkami
oraz jego i jej matki, połączonych w całość.
Jest samo, choć w niniejszej części odnosi się do zło-
tego herbu własnego Proopera Provan, idzie o niego
jego ojca mianem Auguste, który również
wcale z analizowania nie wart. Nie trzeba spierać,
jakoby ta sprawa analizy herbów była całkiem
obracana. Każdy z nich poprawka i inne notki

w swięcie i estetyce, którego nagrobek artysty¹⁰ i
a w końcu ten może także i w swięcie i artysta, który może
nie tylko dla Respubliki i Provan, Kostka i Zelony-
Jowski, Radziwowski i Uchajkowski dawać sztukę wyko-
nawczą, ale który może być także w stosunku z innymi
osobami, a ten przypuszcza, że stosunek może
naprowadzić na przypisanie artysty do różnych grup utwo-
rów, doświadczenia, a może do nich, lub jest
artystycznej grupy należących.

W każdym razie rozprawa p. Fischwitza-
my jest pracą doktorską nieledwie bez
zarzutu i autorka jej w zupełności przy-
puszczając^{być} może do rygorów, w ce-
lu uzyskania stopnia doktora filozofii.

Kraków, dnia 1. lipca 1920.

Prof. Dr. Józef Mycielski.

Ocena

pracy p. Stefani Trichloritrarnej
p. l. „Z Riejor plestydy pomnikowej w Polsce
w epoce Odrodzenia.”

Przedstawiła mi do oceny mprewe doktora p. St.
Trichloritrarnej p. l. „Z Riejor plestydy pomnikowej
w Polsce w epoce Odrodzenia” jest rezultatem studiów
i badań sumiennych studiów nad relikwiami
XVI. oraz rzeźb i flemandzki plestydy renesansowej.
Rozprawa przynosi dużo nowych i przemyśleń
rezultatem nowych, jest up. etymologia grobowców
Provenz, desinowolodziego i Korki i Chedwig, w której
grupę i przypisanie architektonicznej strony ich
pomników historycznym, a relikwiom tej samej Moche.
Towarzystwa z kruszcu, zdobycie na jej z archiwum
cechu malarzy i kamieniarskich wiadomości o istnie-
niu całej artystycznej szkoły Michelonici, przez
co otwiera się nowa perspektywa do badań, dalej wyka-
zuje wpływ rzymskiego w plester Korki XVI v.,
wreszcie nawet interesujące i trafne uwagi
o typach i stylu grobowców Zehndorfskiego, i Pederskiego.

Spytkie Jordana itp. Cierpieć ścieś i subtelne
 analiza strachu amerykańskiego reżysera Duvall;
 że autorstwa ma po prostu historię artystyczną
 jest sztuką, intuicją i pragnieniem nowego. Litera-
 tura dotyczy przedmiotu, ten polski, jest w grze
 miernie, wskazuje przez p. Traklona kłopoty umiarkowanie
 wyrażone.

Gruntowna, metodyczna, nawiązuje do powojennej
 pracy p. H. Traklona, w której widać
 a w pełni wyrażeniem wprawy doświadczenia.

W Kresowie d. 15/6 920

Prof. J. Pazura

W KRAKOWIE
Nr. 1804

P R O T O K Ó Ł

dwu-godzinnego rygorozum z historii sztuki i archeologii z p.
Stefanią FISCHLOWITZÓWNĄ, odbytego dnia 2. lipca 1920.-

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Sinko

Egzaminatorowie:	"	"	Bieńkowski
	"	"	Mycielski
	"	"	Pagaczewski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Mycielski* o godz. 4¹⁴
i egzaminował do godz. 5 następnie egzaminował Prof.
Dr. *Pagaczewski* do godz. 5⁴⁰ w końcu zaś egzaminował
Prof. Dr. *Bieńkowski* do godz. 6¹⁰

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celujący*.

d. j. w.

Tadeusz Sinko.
Prof. Jerzy Mycielski
Prof. Julian Pagaczewski.
J. Bieńkowski

45.

4. 10. 1901

Do

Świetnego Groma Profesorów

Wydziału *filozoficznego*~~c. k.~~ Uniwersytetu Jagiellońskiego

w

Krakowie.

*Stefania Łopis*Słuchacz *III* roku Wydziału *filozoficznego*

prosi o uwolnienie od czesnego.

załącznik

P R O T O K O Ł

jedno-godzinne rygorozum z filozofji z p. STEFANIĄ FISCHLOWITZÓWNA
odbytego dnia 12. marca 1921.-

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Dziewoński

" " Rubczyński

Egzaminatorowie:

" " Heinrich

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Heinrich* o godz. 11¹⁵.
i egzaminował do godz. 11¹² następnie egzaminował Prof.
Dr. *Rubczyński* do godz. 12.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celny*

d. j. w.

Dziewoński

Heinrich
Rubczyński

Do

Śnięcego Grona P. Profesorów
 c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
 w Krakowie !

Natalia Hlekkerońska prosi
 o łaskawe pozwolenie konystania
 i wykładów uniwersyt. na wydziale
 filozoficznym w charakterze as-
 piutantki w półroczu letnim 1913.

N. Hlekkerońska

2/ra 1913.

Wydział Filozoficzny
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Poświadczam niniejszem, że p.Dr. Fischlowitzówna Stefanja
ukończyła studia w zakresie historii sztuki na Wydziale filozo-
ficznym Uniw. Jagiell. i otrzymała na podstawie pracy pt. "Z dzie-
dziny plastyki *renesansowej w Polsce w epoce odrodzenia*
~~renesansowej~~ w Krakowie" i złożenia egzaminów ścisłych
stopień doktora filozofji w roku 1920/1. Obecnie w celach kontynuo-
wania studiów w zakresie historii sztuki udaje się w podróż nauko-
wą do Włoch.-

Kraków, dnia 1. sierpnia 1924.

L.S.

Dziekan
wydziału filozoficznego
podpis nieczytelny mp.

Instytut Filozoficzny
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Posiadaczem niniejszym, na p. Dr. Tadeusza Kotarbińskiego

została stała w zakresie historii i filozofii

filozofii. Jest to i otrzymała na podstawie pracy pt. "Z dziejów

filozofii i historii myśli" i została egzaminowana

została doktora filozofii w roku 1934/35. Obecnie w celach kontynuacji

została stała w zakresie historii i filozofii

została stała.

W Krakowie, dnia 1.10.1934 r.

Prof. Tadeusz Kotarbiński
Instytut Filozoficzny
Uniwersytetu Jagiellońskiego

1.10.